«Εξαγοραζόμενοι τον καιρόν» (Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 19 Απριλίου, 2016

Περισσότερο ὠφελεῖται κανείς μελετώντας καθημερινά τό νόμο τοῦ Θεοῦ, παρά ὁποιοδήποτε ἄλλο βιβλίο. Γιατί μέσα στή Γραφή εἶναι κρυμένα νοήματα ἁγιοπνευματικά, πού ὄχι μόνο χαρίζουν ἀνέκφραστη ἡδονή στήν ψυχή, μά καί τήν ἀνεβάζουν στόν οὐρανό, πάνω ἀπό τά γήινα καί κοσμικά πράγματα.

Ἄς δοῦμε λοιπόν τώρα κάτι μέσα ἀπό τίς σελίδες τῆς Γραφῆς.

Ἄς ἐξετάσουμε μέ ἀκρίβεια μερικά θεόπνευστα λόγια τοῦ **ἀποστόλου Παύλου**, γιά νά ἀπολαύσουμε τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί νά εὐφρανθεῖ ἡ ψυχή μας.

Ἕνα ἀπό τά σημαντικά ἀποστολικά παραγγέλματα εἶναι καί τοῦτο: «***Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μή ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι***». Ὅπως κάθε ἔμπορος, κάθε γεωργός καί τεχνίτης χρειάζεται νά ἔχει φροντίδα κι' ἐπιμέλεια στό ἔργο του, γιατί διαφορετικά ζημιώνεται, ἔτσι συμβαίνει καί στά ἔργα τά πνευματικά.

Θά σᾶς πῶ ἕνα παράδειγμα:

Ὅταν ὅλοι οἱ πραματευτές τρέχουν στό πανηγύρι καί ἀγωνίζονται μέ κάθε τρόπο νά πουλήσουν τήν πραμάτια τους, ἕνας ὅμως πραματευτής χαζεύει τριγυρίζοντας ἐδῶ κι΄ ἐκεῖ, στά ξεφαντώματα καί στά μεθύσια τῶν πανηγυριστῶν, χωρίς νά νοιάζεται ἄν θά πουλήσει τά ἐμπορεύματά του, σᾶς ρωτάω, ποιός ἀξιοποιεῖ καί χρησιμοποιεῖ ὠφέλιμα τό χρόνο; Ἐκεῖνος πού τόν ξοδεύει σέ μάταια κι' ἀνώφελα πράγματα, ἤ οἱ ἄλλοι, πού πουλᾶνε τά ἐμπορεύματά τους καί κερδίζουν χρήματα;

Ὕστερ' ἀπ'αὐτό, ἄς ἐξετάσουμε τά νοήματα τοῦ ἀποστολικοῦ ρητοῦ, γιά νά μάθουμε **πῶς χρησιμοποιεῖ κανείς ὠφέλιμα τόν καιρό, ποιός εἶναι ὁ καιρός αὐτός, καί ποιές εἶναι οἱ πονηρές ἡμέρες, γιά τίς ὁποῖες μιλάει ὁ ἀπόστολος**.

Καιρός πραμάτειας κάθε ἀνθρώπου εἶναι ἡ παρούσα ζωή. Καί **πονηρές ἡμέρες** εἶν' ἐκεῖνες, πού δέν τίς μεταχειρίζεται κανείς ὅπως πρέπει. Κάθε ἄνθρωπος λοιπόν, πού πολιτεύεται στήν παρούσα ζωή μέ σωφροσύνη καί ἀρετή, καί **ὑποφέρει μέ γενναιότητα καί ὑπομονή ὅλες τίς θλίψεις καί τούς πειρασμούς**, πού τοῦ προξενοῦν ὁρατοί καί ἀόρατοι ἐχθροί, αὐτός ἐξαγοράζει τόν καιρό μέ φρόνηση.

Σοφός πραματευτής τῆς πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς εἶν' ἐκεῖνος, πού **ἐκμεταλλεύεται ὅλες τίς εὐκαιρίες τῶν ἀδικιῶν, τῶν ἀτιμιῶν καί τῶν ὀνειδισμῶν, γιατί σκέφτεται τό πνευματικό κέρδος ἀπό τήν καρτερική ἀντιμετώπισή τους**.

Ὁ συνετός λοιπόν ἄνθρωπος ἀγοράζει αὐτό τό θησαυρό μέ τήν ὑπομονή καί τρέχει σ'αὐτό τόν ἀγώνα μέ χαρά, ξέροντας πώς **οὔτε οἱ νηστεῖες οὔτε οἱ ἀγρυπνίες οὔτε οἱ ἄλλοι πνευματικοί καί ἀσκητικοί ἀγῶνες δέν προσφέρουν τόσα στήν ψυχή, ὅσα προσφέρουν οἱ θλίψεις καί οἱ καταφρονήσεις**.

Ὅταν δύο ἄνθρωποι πιέζονται ἀπό ἕναν τύραννο νά παραβοῦν τό νόμο τοῦ Θεοῦ, κι' ὁ ἕνας φύγει καί κρυφτεῖ, δειλιάζοντας μπροστά στίς τιμωρίες καί τά βάσανα, ἐνῶ ὁ ἄλλος μείνει καί ὁμολογήσει μέχρι τό θάνατο, ποιός ἀπό τούς δύο ἐξαγόρασε πιό σοφά καί κερδοφόρα τόν καιρό; Ἐκεῖνος πού δειλίασε κι' ἔφυγε, κερδίζοντας λίγα χρόνια ἀκόμα γήινης ζωῆς, ἤ ὁ ἄλλος πού θυσιάστηκε, κερδίζοντας τήν αἰώνια ζωή; Ἀσφαλῶς ὁ δεύτερος.

Ὅσοι λοιπόν ὑπομένουν καρτερικά τίς θλίψεις, τούς διωγμούς καί τούς πειρασμούς τῆς ζωῆς αὐτῆς, μέ σκοπό νά εὐαρεστήσουν τόν Θεό, ἐκεῖνοι ἐξαγοράζουν τά οὐράνια ἀγαθά καί τήν ἀτελεύτητη εὐφροσύνη. Καί μέ τό σωματικό θάνατο ἐξαγοράζουν τήν αἰώνια καί ἀθάνατη ζωή μαζί μέ τόν Αἰώνιο καί Ἀθάνατο Θεό. Καί ὅπως ἕνας πραματευτής, ὅταν βρεῖ καλό ἐμπόρευμα σέ χαμηλή τιμή, μέ χαρά καί προθυμία πληρώνει ὅσο-ὅσο γιά νά τό ἀποκτήσει, ἔτσι κι' ἐκεῖνος πού ἀγαπάει ἀληθινά τόν Θεό, ὅταν πρόκειται γιά τά αἰώνια ἀγαθά, μέ χαρά καί προθυμία τά ἀγοράζει ἀκόμα καί μέ θάνατο, ἀφοῦ αὐτός δέν εἶναι παρά ἡ γέφυρα πού ὁδηγεῖ στήν Βασίλεια τῶν Οὐρανῶν.

Ἀλλά **οἱ φιλόδοξοι, οἱ φιλόσαρκοι καί οἱ φιλοχρήματοι ἄνθρωποι** δέν κάνουν ἔτσι. **Δέν μποροῦν νά σηκώσουν τήν ἀπειλή, τή χλεύη, τήν περιφρόνηση τοῦ κόσμου, τή στέρηση τῶν ἀπολαύσεων καί τή χρηματική ζημία. Γι' αὐτό προδίδουν τά οὐράνια καί ἄφθαρτα, προτιμώντας τά γήινα καί φθαρτά. Γιά τά προσωρινά, χάνουν τά αἰώνια. Γιά πράγματα πού δέν ἀξίζουν τίποτα, χάνουν τή σωτηρία τους**. Αὐτοί δέν εἶναι καλοί πραματευτές τῆς ζωῆς αὐτῆς. Τήν ἀσήμαντη πραμάτεια τῆς πρόσκαιρης ἀπολαύσεως τήν πληρώνουν πολύ ἀκριβά: μέ τήν αἰώνια κόλαση!

Ἐμεῖς λοιπόν, «*ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν*» τῆς ζωῆς, ἄς δώσουμε μέ προθυμία τήν προαίρεσή μας στήν εὐργεσία τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, γιά ν' ἀποκτήσουμε τό κέρδος τῆς ἀρετῆς, νά πλουτίσουμε μέ τό θησαυρό τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί νά γίνουμε μέτοχοι τῶν ἀνεκτίμητων καί ἀτέλειωτων ἀγαθῶν τοῦ Παραδείσου.

Ἄς ἐξαγοράσουμε τή φρόνηση τῆς ψυχῆς μέ τήν καταφρόνηση τῶν πρόσκαιρων τῆς ἐπίγειας ζωῆς. Ἄς ἐπιζητοῦμε τά πνευματικά χαρίσματα, «*τά χαρίσματα τά*

κρείττονα», καί ἄς ἀπαλασσόμαστε μέ συνεχῆ ἀγώνα ἀπό τό σαρκικό φρόνημα, πού σέρνει τήν ψυχή σέ ἄλογες ὀρμές καί κάνει ὅλο τόν ἄνθρωπο ζῶο ἄλογο. Ἄς μήν παραδίνουμε τά μέλη τοῦ σώματός μας «*δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καί τῇ ἀμαρτίᾳ εἰς τήν ἀνομίαν*», ἀλλά νά τά κάνουμε «*δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν*».

Ἄς ἐξαγοράσουμε τή δικαιοσύνη – μέ τήν ὁποία γινόμαστε οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ – μέ τήν εὐσέβεια, καί ἄς προτιμᾶμε τήν ἀρετή ἀπό τήν κακία, γιά νά μήν ἀνοίξουμε τήν πόρτα τῆς ψυχῆς μας στό διάβολο. Καί στό μέν σῶμα νά δίνουμε «*διατροφάς καί σκεπάσματα*» τόσα, ὅσα χρειάζεται γιά νά ζεῖ. Τήν ψυχή πάλι νά τήν τρέφουμε μέ προσευχές καί δάκρυα καί μελέτη τῶν ἱερῶν Γραφῶν καί βιβλίων.

Ἄς ἐξαγοράσουμε τήν ὑγεία καί σωτηρία τῆς ψυχῆς μας μέ πολλή ὑπομονή στούς πειρασμούς, σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Κύριου: «*Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν*».

Ἄς ἀντιστεκόμαστε στήν ἁμαρτία μέ φρόνημα γενναῖο.

Ἄς χτυπᾶμε τόν ἐχθρό μέ τά ὅπλα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄς κακοπαθοῦμε σάν καλοί στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, μέ νηστεῖες, ἀγρυπνίες, προσευχές πένθος καί μετάνοια, γιά ν' ἀξιωθοῦμε τό στεφάνι τῆς δικαιοσύνης.

Ἄς ἐξαγοράσουμε τήν ἁγνότητα τοῦ σώματός μας μέ τήν ἐγκράτεια καί τήν ταπείνωση, μισώντας τά αἰσχρά ἔργα καί τίς προτροπές τῆς σάρκας, πού πολεμάει μέ λύσσα τό πνεῦμα.

* Ἄς γνωρίζουμε, πώς τότε μόνο θ' ἀποφύγουμε τήν κατάκριση τῆς συνειδήσεως, τό μολυσμό τῆς καρδίας καί, προπαντός τήν ἀποστροφή τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐκμεταλλευθοῦμε συνετά τόν καιρό μας καί περάσουμε μέ δικαιοσύνη καί σωφροσύνη τό δρόμο τῆς ζωῆς αὐτῆς, σηκώνοντας ἰσόβια μέ γενναιότητα «τό βάρος τῆς ἡμέρας καί τόν καύσωνα».

«Ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν», δέν θά φοβηθοῦμε «τήν ἡμέραν ἐκείνην τήν φοβεράν» τῆς Κρίσεως, γιατί θά ἔχουμε ἤδη ἀποκτήσει τόν «πολύτιμον μαργαρίτην» τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Τό ὁποῖο εὐαρεστήσαμε, δίνοντάς Του ὅλα μας τά θελήματα, τά φρονήματα, τίς διαθέσεις καί τίς δυνάμεις.

("ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΠΑΤΕΡΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ", Πνευματικά κεφάλαια βασισμένα σέ κείμενα τοῦ ὁσίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ)

Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱ.Μ. Παρακλήτου γιά τήν ἄδεια δημοσίευσης ἀποσπασμάτων ἀπό τά βιβλία πού ἐκδίδει ἡ Ἱερά Μονή.
Ἱερομόναχος Σάββας Ἁγιορείτης
http://HristosPanagia3.blogspot.com